

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 337/2022
06.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Горана Ступара, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.836/21 од 18.01.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.129/22 од 21.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 06. априла 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Ступара, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.836/21 од 18.01.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.129/22 од 21.02.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К бр.836/21 од 18.01.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 22.10.2021. године па надаље.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да плати судски паушал у износу од 5.000.00 динара, те да накнади трошкове кривичног поступка

које је суд имао за ангажовање пуномоћника оштећене у износу од 39.750,00 динара и на име ангажовања бранилаца по службеној дужности у износу од 60.186.000,00 динара, те да накнади трошкове Основном јавном тужилаштву у Зрењанину на име ангажовања пуномоћника малолетне оштећене у износу од 23.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.129/22 од 21.02.2022. године одбијене су као неоснована жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.836/21 од 18.01.2022. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Горан Ступар, захтев за заштиту законитости поднео је само против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.129/22 од 21.02.2022. године, с тим што из образложења произилази да захтев подноси и против првостепене пресуде, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи другостепену пресуду тако што ће окривљеног АА ослободити од отпужбе, те обавезати првостепени суд да окривљеном накнади трошкове кривичног поступка на име ангажовања браниоца.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Горан Ступар у захтеву за заштиту законитости, поред осталог, наводи да се побијане правноснажне пресуде заснивају искључиво на исказу малолетне оштећене ББ, датом у Центру за социјални рад 2016. године и поред тога што оштећена, као привилеговани сведок, није поучена о свом праву да не мора да сведочи против оца – окривљеног АА, супротно одредби члана 94. став 1. тачка 2) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, по оцени овога суда, нису основани.

Ово стога што малолетна оштећена у Центру за социјални рад није ни саслушана у својству сведока у смислу одредбе члана 94. став 1. тачка 2) ЗКП, те није ни имала статус привилегованог сведока, па није морала бити поучена о праву да не мора да сведочи против свог оца, окривљеног АА. Поред тога, из списка предмета произилази да је првостепени суд своју одлуку засновао на налазу и стручном извештају Центра за социјални рад, те исказима сведока ВВ и ГГ, а не на исказу малолетне оштећене ББ, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Стога побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбијен је као неоснован.

У преосталом делу исти захтев одбачен је као недозвољен, с обзиром да у осталом делу захтева бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП, истицањем да из извештаја лекара специјалисте од 01.10.2016. године и исказа сведока ГГ произилази да оштећена није имала повреде у пределу лица, а полемише се и са веродостојношћу исказа малолетне оштећене ББ који је дат на главном претресу дана 09.11.2021. године, па како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић